Seděli jsme v zadní lavici - Dobeš, Pavel

```
    E                 A7    E H7
1. Seděli jsme v zadní lavici,
    E                A7     E E7
   Zouhar seděl po mé pravici,
     A7
   před Zouharem byla Běta,
     E                 C#7
   přede mnou seděla Květa,
      F#7             H7            E H7
   a já po zbývající Zouharově levici.
2. Zouhar od Alžběty opisoval zvesela,
   zatímco mi Květa totéž dáti nikdy nechtěla,
   útočil jsem na ni denně zas a znova,
   měla pro mne jenom pohrdlivá slova,
   takže třída celá skrze prsty na mne hleděla.
      E
R: Chtěl bych mít postavu jak orangutan,
                    H7
   chtěl bych mít výbušnost jak propanbutan,
   chtěl bych mít svaly z ocele,
                      E H7
   aby mi hrály na těle,
                     E      H7   E
   chtěl bych mít vlastní letadlo
               H7
   a všechno, co by mne kdy napadlo,
   a kdyby smůla se do mne obula,
    A7         H7         E        H7 E H7(-)
   tak aby to dobře dopadlo, padada ...
3. O pěknou řadu roků posunul se v čase svět,
   já učivo jsem hltal, až doktorem jsem stal se věd,
   všechny svoje příjmy na knížku jsem dával,
   figuru jsem trápil, s činkami jsem spával,
   až mi jednoho dne v poště na inzerát přišla odpověď.
4. Několik dnů nato byl jsem pozván na kávu,
   jakkoli už vzato, nečekal jsem zábavu,
   prozradit chci nyní: byla to táž Květa,
   za kterou jsem seděl celá školní léta,
   brzy byla ruka, jak se říká, v rukávu.
R: Postavu má jak orangutan,
   mírně vznětlivá, jak propanbutan,
   a když jsem pohlédl do její postele,
   smály se na mě čtyři děti veselé,
   už ani nevím, co je to napadlo,
   zvídaly, jestlipak mám vlastní letadlo,
   teď zpívá po světě snad každá kytara
   o tom, jak na body jsem přehrál Zouhara, padada ...
```